

ära kustumata. Ta palus ja sai landmeistre kätte luba, isi oma kae pääl waenlastega sõda pidada.

Temal olivad kolm truud sõbra, kes kõi julged ja waprud mehed olivad. Nende nimed olivad: Hans Roobezoll, Konrad Stoobemeel ja Klaus Diwel. Nendega ühendatud, pidas ta alalist sõda oma surmani wihkatud waenlaste wastu. Imelikud ja wägewad olivad nende nelja meeste teud. Pea olivad nemad kõige maa läbi „nelja wenna“ nime all tuttawad ja ühtlase ka kardetawad. Terwe Preisi wäe kihutatiwad nemad põgenema, ja langesiwad sadaste, kui keegi uneski seda põlnud mõtelda wõinud, kes nende laagrisse ja tegiwad saäl hirmsaste tööde, ning wõitsiwad sedawiisi üsna kindlad ja ärawõitmata kindlused ja linnad eneste kätte.

Nenda olivad nemad ka seda tugewat kindlust, mis Saamlandis Kagoornise nõmmikus on, uimega Konoweidit, tormiga ära wõtnud. Landmeister kinkis seda kindlust kõige

süüamalse wahwa tegude eest Goolin'ile ja tema järeltulijatele päriseks. Goolin wõttis oma kolme sõbraga nüüd eluaseta sinna kindlusesse ja käiswad saält ühtepuhku Preisi paganaid tagasiwamas, tegiwad neile raakimata kahju ja ajasiwad igat nende nõuud ja ette wõtet nurja, mis n'ad kindluse tagasi wõtmise pärast wälja arwanud olivad.

Wiimaks aga hakkas kawa kadunud sõadonn ordorüütlitele jälle wastu naeratama; sest, juba julgesiwad n'ad oma wastastele lageda pääle wälja astuda, kus Goolin ikka esimene oli ja tugewa käega waenlastele pihta panni. Üksteise järel langesiwad nende juhatajad kõi lahingis, ja kõige wiimaks ka see julge ja wahwa Herkus Monte, siis jäi wõit täieste ordowäe kätte. Pea oli kõi Preisi-maa jälle ära wõidetud ja ordo walitsuse alla saanud. Aga ka nüüdki ei olnud Goolin'i kättemaksmise himu oma de pärast weel mitte otsa saanud. Nii kawa kui üks Preislane oma paganate jumalatele weel ohwerdas, ei arwanud ta oma wannet, mis ta de hawa